Влада - Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 221 (971) ♦ Вівторок, 22 листопада 1994 року ♦ Ціна договірна

БІЛЛ КЛІНТОН: ЗУСТРІЧ У ВАШИНГТОНІ БУДЕ ПЛОДОТВОРНОЮ

Спеціальний кореспондент «Голосу України» Анатолій ГОРЛОВ передає з Нью-Йорка

Закласти основи якісно нових україно-американських відносин — головна мета першого державного візиту Президента України до США, наголосив Леонід Кучма в аеропорту Нью-Йорка у своїй заяві для преси. Загалом буде підписано вісімнадцять документів економічного, політичного, культурницького характеру. Серед них і спільні заяви про розвиток торгівлі та інвестицій, про співробітництво в аерокосмічній та енергетичній галузях. В результаті досягнутих домовленостей для України відкриються перспективи вступу до ГАТТ, розшириться доступ вітчизняних товарів на ринки США. У Києві розпочне роботу американський бізнес-центр. Важливою має бути угода про фінансову підтримку конверсійних проектів України. Лише по двох з них передбачається допомога у розмірі сімдесяти семи мільйонів доларів.

Особливість візиту Леоніда Кучми засвідчує факт, що буквально біля трапа літака в аеропорту Бориспіль йому було передано спеціальне послання Президента США. В ньому Білл Клінтон наголошує, що зустріч у Вашингтоні буде продуктивною. Україна зробила вибір на користь без'ядерного майбутнього і займе гідне місце серед провідних держав світу, зазначив міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко. Характеризуючи напружену програму перебування Президента України у США, він підкреслив, що справа не лише у підписанні документів, а й у встановленні особистих контактів. Леонід Кучма уособлює для США реформаторське начало і з ним пов'язують побудову без'ядерної, демократичної, стабільної Української держави.

Геннадій Удовенко відзначив також, що розвиток україно-американських відносин ні в якій мірі не означає ослаблення стосунків з Росією. Навпаки, наш найближчий сусіда залишається партнером номер один в усіх напрямах міждержавних відносин.

Продиктовано в номер

Вибори до Верховної Ради відбулися частково

Як повідомив заступник голови Центрвиборчкому Валентин Кирненко, за попередніми даними, повторні вибори до Верховної Ради України у 56 округах, які не мали свого депутата, частково відбулися. Обрано 9 депутатів. Ще у 4 виборчих округах, де жоден з кандидатів не набрав достатньої для обрання кількості голосів, відбудеться повторне голосування не пізніше 4 грудня цього року. У цих округах балотуватимуться кандидати, які в першому турі голосування за кількістю поданих за них голосів зайняли перші два місця. У Києві вибори відбулися у двох округах — Індустріальному № 7 та Промисловому № 15. Офіційно назвати обраних депутатів поки що не можна: йде підрахунок голосів. Вирішити все можуть соті частки процента.

Левко Лук'яненко — народний депутат

За попередніми даними, народним депутатом України по Нововолинському виборчому округу № 68 Волинської області обрано відомого громадського діяча України, Почесного голову Української республіканської партії Левка Лук'яненка. По Луцькому — Центральному виборчому округу № 65 ніхто із шести кандидатів не набрав необхідної кількості голосів. Отже, вибори тут не відбулися.

Або вчимося, або страйкуємо

Київська СШ № 187 бореться за виживання за індивідуальним планом. Там відбувся двогодинний мітинг, на якому владі всіх рівнів, а найперше Залізничного району Києва, було висунуто три вимоги. По-перше, закінчити ремонт, аби діти не вчилися в приміщенні, де йдуть зварювальні роботи. По-друге, забезпечити школу елементарними технічними засобами, інвентарем і меблями. І, по-третє, поліпшити матеріальне становище вчителів. Останнє в руслі вимог освітянських страйкомів, що готують всеукраїнську акцію. Мітинг підтримали 12 шкіл району.

У них бал, у нас — міцні нерви

Торкаючись найболючішої проблеми, Віктор Пинзеник наголосив, що для нинішніх цін немає економічних причин, однак триває протистояння: хто-кого? «Монопольні структури недовго правитимуть балом: у нас міцні нерви». Підготовлено п'ять податкових законопроектів, незабаром нормалізуються спотворені нині взаємини держави з бюджетниками, на часі — індексація заощаджень населення через приватизаційні сертифікати. Ці та багато інших проблем були в центрі уваги діалогу першого віце-прем'єра з львів'янами.

Від мікрофонів — з англійським акцентом?

Інформаційне агентство США і Корпус миру США в Україні розпочали чотиритижневий курс навчання англійської мови для депутатів Верховної Ради України.

Оволодіти розмовною мовою і умінням спілкуватися у суспільному та професійному контексті виявили бажання 24 народних депутати, які утворили дві навчальні групи.

Раз на місяць інформаційне Агентство США обіцяє спеціальні зустрічі для спілкування слухачів курсів з носіями мови у невимушеній обстановці.

Парад франківців

Можна лише поспівчувати тим багатьом невдахам, котрі не потрапили на творчий вечір колективу Національного академічного театру імені Івана Франка, що відбувся на сцені «Українського дому». Вечір був присвячений 75-річчю нашого відомого театру. А те, що народу набилося більше, ніж могла вмістити зала «Українського дому», не зашкодило інтимній атмосфері, що викликається отим особливим настроєм, який називається: від душі актора до душі глядача. Блискучий парад акторських особистостей, до яких належать Богдан Ступка, Лариса Хоролець, Юлія Ткаченко, Степан Олексенко, Богдан Бенюк, Анатолій Хостікоєв, Галина Яблонська, Микола Задніпровський та інші — вони взяли участь у фрагментах з відомих вистав, — ще раз підтвердив, що театр актора і мистецтво високого стилю органічно притаманні франківцям.

Знову хабар?

Як стало відомо із достовірних джерел, за підозрою у скоєнні корисливого злочину (хабарництво) у робочому кабінеті затримано заступника міністра промисловості України Григорія Осауленка. Подробиці — в одному з наступних номерів газети.

«ВТРАЧЕНИЙ НИНІ ДЕНЬ В ОСВІТІ — У МАЙБУТНЬОМУ РІК ЗАБЕРЕ»

В одній з київських шкіл одночасно подали заяви на звільнення 37 освітян. Разом лише в столичних школах нині не вистачає 1084, а по Україні — 23 тисячі 639 вчителів...

(Матеріал про проблеми школи читайте на 5-й стор.).

Коментар тижня

Чому так мляво обирали? Розчарувалися...

Вибори народних депутатів України, що проходили в 55 округах, відбулися лише в 13. Отакий підсумок минулого тижня. Втім, не тільки тижня... А найпевніше вкрай низька активність виборців є опосередкованою оцінкою діяльності нинішнього парламенту. Очевидно, виборці не тільки стомилися від перманентних виборів, а й від очікування ефективної роботи Верховної Ради. Надто вже затяглися розмови про необхідність виходу з економічної кризи, обіцянки добробуту. Виявивший довір'я своїм обранцям, громадяни дали їм карт-бланш. Але нічого не змінилося на краще, обіцянки залишилися тільки обіцянками, а карт-бланш кожен зрозумів посвоєму. Взаємні звинувачення політичних сил Верховної Ради, полярні погляди на реформи гальмують законодавчий процес. А спроби простувати шляхом реформ потопають то в політичному вирі в самому парламенті, то, як у Бермудському трикутнику, між структурами влади. А виборці... Ті, хто обрав свого депутата, чекають, що ось-ось життя зміниться на краще, що ось-ось парламент вхопить, нарешті, птаха їхнього щастя. Та ба — вислизує він з рук. А ті, хто не обрав, мав змогу зробити це 20 листопада. Та не зробив... Зневірилися, мабуть, виборці в тому, що поповнення виправить становище.

І, думається, на млин розчарувань, м'яко кажучи, лили «воду» неприємні «розборки» в стінах парламенту. Наприклад, ті, що стосувалися народного депутата України, колишнього виконувача обов'язків Прем'єр-міністра України Юхима Звягільського, звинуваченого у маніпулюванні на свою користь сумою у 25 мільйонів доларів США... 25 мільйонів доларів порівнює чоловік з тими мізерними доплатами й компенсаціями, обіцяними урядом, на тлі космічного стрибка цін, на тлі озлиднення злиднів. І безрезультатними дебатами в парламенті навколо цієї постанови Кабінету міністрів № 733 про підвищення цін. Чи виникає, постає питання, бажання довіряти будь-кому із структур влади, підносити когось у ті структури взамін обіцянок?

Земля наша. Вона також була предметом обговорення опосередковано — через спробу накласти вето на Указ Президента України Л.Кучми.

Єдиним минулого тижня значущим і знаменним політичним кроком парламенту було — приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. А це напередодні візиту Президента України Л.Кучми до США має великий резонанс і вагу, дає деякі підстави сподіватися на одержання кредитів.

Але виборцеві, здається, однаково страшно — і від одержання цих кредитів і від неодержання. В останньому разі, кажуть, Україна без допомоги ззовні не виживе, не вийде з кризи. А в разі одержання кредитів виникає питання: чи спрямують їх на добро нації, чи знову-таки знайдуться бажаючі, маніпулюючи владою, користуючись вільним доступом до державної казни, набивати свої глитаївські кишені й рахунки в швейцарських банках? Хто ж платитиме по цих кредитах, як не нащадки, онуки онуків...

А втім, обирати треба. Адже кожен народ заслуговує на своїх правителів.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Парламентська хроніка

До питання про землю і волю

Денне засідання 18 листопада

Під час півгодинної перерви в кулуарах парламенту поміркованi депутати висловили жаль з приводу того, що в сесійному залі не спостерігалося розуміння потреби якомога швидше впорядкувати, поставивши в жорсткі рамки закону, чинну систему оподаткування. На їх погляд, лібералізувавши виробничі відносини через пом'якшення податкових ставок, скасування неправочинних пільг, зміну структури податкової бази, можна виправити негативні наслідки лібералізації цін на споживчому ринку. Як не погодитись! Люди мають одержувати щомісячний доход, що захищав би сім'ї від регіональної самодіяльності стосовно ціноутворення. Тож чи доречно відкидати пропозиції уряду у цій частині?! Проте ці народні депутати утримались від прогнозів до кінця сесійного дня.

По перерві парламент мав визначити долю Указу Президента України «Про невідкладні заходи щодо прискорення земельної реформи у сфері сільського господарства». Саме цього дня спливав термін, протягом якого згідно з чинним законодавством можна було накласти вето на Указ Президента України, хоча в даному разі йшлося про його частину.

Свою позицію обстоюють фракції комуністів, соціалістів і аграрників, які становлять парламентську більшість. Передбачаючи опір з їхнього боку, Президент України вимушений вдаватись у своєму Указі до реверансів на кшталт: «Земля повинна належати тим, хто її обробляє». (Кому не спаде на думку, що літаки мають належати літакобудівникам, ліки — фармацевтам тощо?!)

Але Указ Президента не влаштовує ліві сили навіть у такій редакції, оскільки розв'язання земельної реформи через приватну власність на землю відкидається їхніми програмно-політичними цілями. І спроба накласти вето на ряд положень щодо прискорення реформування виробничих відносин на селі на тій підставі, що вони порушують норми земельного законодавства, а власне Указ суперечить Конституції України, тільки зайвий раз підкреслює гостроту питання.

Спалахнути пристрастям, проте, як завжди, не дозволив Голова Верховної Ради Олександр Мороз. Визнавши, що Земельний кодекс України та інші законодавчі акти держави не забезпечують дійового механізму закріплення приватної власності на землю, він, утім, зазначив, що й Указ Президента України щодо цього недосконалий. Але не варто драматизувати: від помилок ніхто не застрахований.

Отже, народні депутати висловлювались «за» чи «проти» проекту постанови «Про тимчасове зупинення дії Указу Президента України від 10 листопада 1994 року...», маючи на руках довідку Комісії з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села, а на меті — дискредитувати або привітати приватизацію землі. Щодо довідки, то вона відбивала слабкі місця, а не сильні сторони Указу. Забули зазначити, що Указ надає близько семи мільйонам селян право на придбання земельної частки, право приватної власності на земельний пай. Щодо намірів, то вони навряд чи відповідали волевиявленню селян, заклопотаних сьогодні іншим: що одягти взимку на плечі. Тим часом про безконтрольний ринок землі, яким лякають народні депутати від мікрофонів, вони розповіли б значно більше і значно доказовіше, бо земля розкрадається на їхніх очах уже не перший рік. Одні народні депутати розуміють це, інші — удають, що розуміють. І тому голосування у сесійному залі закінчилося нічим. А оскільки депутати вже поринули у процедуру, то про десятиденний термін уже не йшлося, і трапилася нагода перенести остаточне рішення на 29 листопада, чим і скористалися.

Прихильники рішучої реорганізації нинішньої системи оподаткування підсумували: спроба оголосити землю товаром породила вітер, спроба оголосити робочу силу товаром здатна посіяти бурю. Але без цього реформи в Україні не відбудуться...

Сергій ВУСАТИЙ.

З виступу Президента України Леоніда Кучми

НА УРОЧИСТОМУ ЗАСІДАННІ, ПРИСВЯЧЕНОМУ ДНЮ ПРАЦІВНИКІВ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА 18 ЛИСТОПАДА

Вельмишановні учасники урочистого засідання!

Хочу щиро і сердечно вітати вас, а в вашому представництві всіх працівників сільського господарства, галузей переробної і харчової промисловості, заготівельних, водогосподарських та обслуговуючих підприємств і організацій з професійним святом — Днем працівників сільського господарства.

Водночас хочу з усією відвертістю сказати, що моя участь у вашому засіданні продиктована не лише урочистістю події, яку ми відмічаємо.

Як Президент і як глава держави, і просто як людина, коріння якої назавжди залишається в українському селі, маю перш за все низько вклонитися сільським трудярам за важку працю, за терпимість у ці складні часи, які переживає наша держава.

Я далекий від того, щоб загравати з будь-якими соціальними верствами населення. Слова щирої вдячності українським селянам обумовлені об'єктивним усвідомленням їх історичної і сучасної ролі в розвитку нашого суспільства, конкретним економічним та політичним аналізом.

У доповіді у Верховній Раді я з особливим занепокоєнням наголошував, що ми не змогли розбудувати економічні підвалини незалежної України, запобігти її деіндустріалізації.

При цьому село залишається однією з основних сил, які забезпечують нашу економічну суверенність.

Йдеться, перш за все, про можливість самозабезпечення України продовольством, створення відповідного експортного ресурсу. По суті це визначальний фактор, який підтримує енергію самовиживання, дозволяє уникнути соціального вибуху, сприяє утвердженню нашої державності.

Саме він лежить і в основі політичної стабільності, яку нам вдається утримувати всупереч всім негараздам.

Ваше терпіння і природна самосвідомість є останнім запобіжником, який утримує суспільство від соціального вибуху, надає селу значимість найважливішого стабілізуючого фактору.

Не можу не відмітити ще одну виключно важливу суспільну роль села. Саме оці прості сільські люди, які не претендують на славу незламних поборників і захисників української культури, залишаються впродовж багатьох поколінь носіями високої української духовності, народних традицій, всього того, що формує національну визначеність нашого народу. За умов кризи моральності суспільства цей чинник також набирає особливої значимості.

За все це велика і щира вам подяка. Однак ми не можемо ігнорувати і той факт, що аграрний сектор є найбільш консервативним в нашій економіці. Він потребує докорінних змін і глибокого реформування.

Ряд економістів звинувачують село в провокуванні емісійних кредитів, беззворотньому поглинанні фінансових ресурсів, дестабілізації цінової ситуації.

На жаль, для таких оцінок є об'єктивні підстави. Але вина в цьому — не села, а існуючої загальнодержавної економічної системи. Більше того, саме село на сьогодні, як і впродовж попередніх 70 років, є основним внутрішнім донором української економіки.

Дефіцит державного бюджету, як правило, значною мірою компенсувався несвоєчасними розрахунками держави з селом, відсутністю паритетів цін, жорстким регулюванням цін на сільськогосподарську продукцію.

Дотації держави на продовольчі товари фактично формувалися за копіти, які не доплачувалися сільським жителям. Така політика деформує економічну систему, створює соціальну несправедливість, губить аграрний сектор.

Саме це першооснова низької заробітної плати в сільськогосподарських колективах, яка на сьогодні на третину нижча, ніж в промисловості, при непомірно важкій праці селянина. Надаючи йому в безоплатне користування присадибну земельну ділянку, як часткову компенсацію за роботу в колгоспі, ми змушуємо селянина вдвічі збільшувати інтенсивність та тривалість праці порівняно з промисловим робітником.

Збереження такої економічної моделі — це шлях до подальшої саморуйнації не тільки аграрного сектора, але й економіки загалом. Щонайменше двічі на рік ми змушені надавати великообсягові емісійні кредити селу, які незабаром зривають ціни, обвально знижують курс карбованця, провокують нову хвилю гіперінфляції з усіма негативними наслідками.

Ось чому першим Указом Президента, спрямованим на реальне оновлення економіки України став Указ про прискорення земельної реформи.

Я розумію, що ми маємо цілі покоління і керівників сільського господарства, і трударів, свідомість яких сформована колгоспною формою господарювання. І що їм не так просто сприйняти передбачені Указом зміни форм власності на землю.

В мене немає сумніву щодо позитивної оцінки започаткованої революції у земельних відносинах через 5—10 років. А для моїх сучасників скажу. По-перше, ви маєте чітко усвідомлювати, що у селянина є тільки один шанс позбутися суспільної експлуатації — стати власником землі та продукції, яку він виробляє.

В усіх інших випадках ви знову будете обдурені, позбавлені можливості нормальною цивілізованою працею створити свій добробут, забезпечити продовольством не тільки наш народ, але й значно посилити експортний потенціал країни.

По-друге, суто колективної власності в природі не існує. Це штучно створена суспільна ілюзія. Така власність може бути утворена лише як добровільне об'єднання власності кожного. Саме в такій формі можуть продовжити існувати економічно ефективні колективні господарства, і люди похилого віку в них не будуть утриманцями. Почнуть виникати нові структури об'єднання сільськогосподарського виробництва.

При цьому ніхто не має намірів проводити деколективізацію за методами сумнозвісної колективізації 30-х років.

Президент і Уряд у здійсненні земельної реформи будуть суворо дотримуватися двох принципів.

Перший — земля має належати тим, хто її обробляє. Цей принцип буде працювати не тільки під час роздержавлення землі. В майбутньому будуть також діяти жорсткі державні регулятори земельних відносин.

Другий принцип пов'язаний із збереженням на сучасному етапі державної підтримки сільськогосподарського виробництва.

Ми добре розуміємо, що відмовитися від такої підтримки відразу не можна. Але її форми мають докорінно змінитися. Держава не може усереднювати допомогу, підтримувати збанкрутілі господарства.

Стимулюватися має перш за все той, хто здатний забезпечити ефективне використання державної допомоги. Це стосується і вкрай складної проблеми — паритету на ціни.

Моя позиція тут однозначна — такий паритет повинен встановлювати ринок із застосуванням відповідних економічних регуляторів.

Щиро сподіваюсь, що аграрні реформи Президента будуть усвідомлені і підтримані нашими селянами. Знаю, що обговорення Указу про земельну реформу проходило в парламентських комісіях в гострій формі.

Сьогодні це питання розглядалося Верховною Радою України. Я здивований, що питання такої ваги розглядалося без представників Президента, міністра сільського господарства. Прикро, що керівництву Верховної Ради не вистачило здорового глузду утриматися від спроб зупинити природні і незворотні економічні процеси. Зрозуміти, що ніхто не збирається розпродавати землю на Бессарабці.

Дозвольте торкнутися і деяких інших питань поточної соціально-економічної та політичної ситуації.

Перше, про проблеми, що виникли у зв'язку із змінами у системі ціноутворення.

Те, що ми отримали сьогодні на товарному ринку, — це не ознака реформ, розпочатих новим керівництвом. Це розплата за зволікання з реформами. Це наслідки велетенського інфляційного потенціалу, накопиченого за попередні місяці.

В минулому році, до речі, ніхто не проводив лібералізації цін, а зросли вони значно вище, ніж зараз.

Я вже неодноразово торкався цієї проблеми і пояснював, що ціни не могли не зрости. Але в нас були всі можливості не допустити такого їх підвищення на продовольчі товари.

Назву лише дві причини такого перебігу подій.

Перша. Ми виявилися не готовими до опанування ціновою політикою на регіональному рівні.

Лише через відсутність виконавчої дисципліни і несвоєчасну реалізацію рішень Кабінету Міністрів місцевою владою економіка понесла втрати у розмірі 23 трильйонів карбованців, що ще вище підняло цінову планку.

Друга причина — це диктат монопольних структур, що опосередковують виробника сільськогосподарської продукції і покупця. Вам це добре відомо. Наведу лише такий приклад. Керівники Київського обласного управління сільського господарства разом з директорами двох переробних підприємств встановили без будь-якого обгрунтування у 2—2,5 раза вищі закупівельні ціни на м'ясо, ніж в інших регіонах. Такий волюнтаризм кияни добре відчули. В столиці сьогодні м'ясо коштує в 5 разів дорожче, ніж в Одеській області. Ціни на ковбасу в 4 рази вищі, ніж в Запоріжжі.

Такі дії практично межують з економічною диверсією. Органи прокуратури зараз дають правову оцінку цим вчинкам. Мною дано доручення вжити адміністративних заходів.

Скажу і про те, що в цій ситуації не на рівні вимог виявився Кабінет міністрів і перш за все Міністерство економіки. Вони не змогли забезпечити контрольованість розвитку ситуації, вжити необхідні упереджувальні заходи.

На сьогодні ситуація стабілізується.

Існують всі об'єктивні передумови до того, щоб ріст цін був зупинений.

Ми маємо дійсно останній шанс вирватися з тугих лещат хаосу і жебрацтва. Використаємо його — ввійдемо в цивілізоване русло розвитку. Не використаємо — ніколи не згадають нас нащадки незлим тихим словом.

Дозвольте на цьому закінчити свій виступ, від усього серця, просто по-людському поздоровивши вас із святом.

Дякую за увагу.

Замітки на полях документа

Постанову Кабінету міністрів читає і коментує член Президії Верховної Ради України

Кабінет міністрів України
Постанова від 22 жовтня 1994 р. № 736 Київ

Про розрахунки за природний газ, нафту і нафтопродукти, що надходитимуть з Російської Федерації у IV кварталі 1994 р. і у 1995 році

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Погодитися з пропозицією Українського промислово-фінансового концерну «Славутич» щодо оплати ним вартості природного газу, нафти і нафтопродуктів, які надходитимуть у IV кварталі 1994р. і у 1995 році в Україну за угодами між Урядом України і Урядом Російської Федерації про торговельно- економічне співробітництво в 1994 році, а також за прямими договорами.

Міністерству зовнішніх економічних зв'язків передбачити у проекті такої угоди на 1995 рік умови оплати концерном «Славутич» природного газу в обсязі до 10 млрд. куб.метрів, нафти — до 10 млн. тонн, нафтопродуктів — до 3 млн. тонн.

2. Надати концерну «Славутич» **право закуповувати у вітчизняних підприємств товари за внутрішніми цінами з метою їх подальшої реалізації на експорт для проведення розрахунків** за природний газ, нафту і нафтопродукти, що надходитимуть із Російської Федерації.

3. Міністерству промисловості, Міністерству машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії, Міністерству енергетики та електрифікації, Міністерству сільського господарства і продовольства. Державному комітетові з матеріальних ресурсів, Державному комітетові по харчовій промисловості, Державному комітетові по нафті і газу **забезпечити відвантаження концерну «Славутич» товарів згідно з додатком.**

Міністерству економіки передбачити виділення концерну «Славутич» квот на експорт зазначених товарів у 1995 році.

Міністерству зовнішніх економічних зв'язків видати відповідно до виділених квот концерну «Славутич» ліцензії на експорт товарів, які підпадають під режим квотування та ліцензування.

4. **Уповноважити концерн «Славутич» здійснювати експорт товарів за кодами ТН ЗЕД 22.07, 22.08, 27.07, 27.10.**

5. **Дозволити концерну «Славутич» експортувати зазначені у додатку товари без довідки обслуговуючого банку про їх попередню оплату.**

6. Міністерству транспорту забезпечити **першочергове виділення** за заявками концерну «Славутич» і підприємств, що поставлятимуть йому товари, рухомого складу **без справляння плати за першочергове виділення.**

7. Концерну «Славутич» разом з Державним комітетом по нафті і газу підготувати і укласти контракт з Російським акціонерним товариством «Газпром» про умови і терміни поставки газу в 1995 році.

8. Міністерству промисловості, Міністерству машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії, Міністерству енергетики та електрифікації, іншим заінтересованим міністерствам забезпечити укладення протягом місяця підприємствами, що входять до сфери їхнього управління, прямих договорів з концерном «Славутич» на купівлю природного газу, що надходитиме з Російської Федерації у IY кварталі 1994 р. і у 1995 році.

9. Державному комітетові по нафті і газу забезпечити у двотижневий термін укладення підприємствами, що входять до сфери його управління, відповідних угод з концерном «Славутич» на переробку нафти, що надходитиме з Російської Федерації, транспортування, зберігання і перевалку нафтопродуктів, транспортування і зберігання природного газу.

10. Установити, що:

товари, матеріали і продукція (роботи, послуги), що надходитимуть (виконуватимуться, надаватимуться) до концерну «Славутич» за бартерними угодами, прибутковуються за вартістю, яка дорівнює сумі витрат, пов'язаних з виконанням експортної частини контракту (включаючи вартість товару, сплачений податок на добавлену вартість, відсотки за банківськими кредитами, транспортні, страхові та інші витрати), і витрат, фактично сплачених за митними тарифами та процедурами:

товари, матеріали і продукція (роботи, послуги), що надходитимуть (виконуватимуться, надаватимуться) до концерну «Славутич», прибутковуються за вартістю, яка дорівнює вартості витрат, пов'язаних з їх придбанням (включаючи фактичні витрати на придбання валюти, відсотки за банківськими кредитами, транспортні, страхові та інші витрати), і витрати фактично сплачені за митними тарифами та митними процедурами.

11. Реалізація природного газу, нафти і нафтопродуктів згідно з цією постановою провадиться концерном «Славутич» за прямими договорами.

12. Звільнити від обкладення податком на добавлену вартість під час переміщення через митний кордон України природний газ, нафту і нафтопродукти, що надходитимуть до України за угодами, укладеними концерном «Славутич».

13. Концерну «Славутич» щоквартально інформувати Кабінет міністрів України про стан розрахунків за отриманий природний газ, нафту і нафтопродукти з Російської Федерації.

Прем'єр-міністр України В.МАСОЛ
Перший заступник міністра Кабінету міністрів України І.ДОЦЕНКО

Додаток
до постанови Кабінету міністрів України
від 22 жовтня 1994 р. № 736

Перелік товарів, що експортуватимуться концерном «Славутич» для розрахунків за природний газ, нафту і нафтопродукти

Найменування товару	Код ТН ЗЕД	Кількість, тис. тонн	
		IV квартал 1994 рік	1995 рік
М'ясо та м'ясопродукти	02.01 – 02.10	50	200
Масло тваринне	04.05	50	200
Олія соняшникова	15.12		200
Цукор	17.01	200	1000
Спирт і горілчані вироби, млн. дал	22.07 – 22.08	3	10
Нафтопродукти	27.10	700	3000
Хлорвініл	29.03		40
Етилен	29.01		30
Оцтова кислота	29.15		10
Азотні добрива	31.02		500
Поліетилен	39.01		25
Полівінілхлорид	39.04		15
Чавун	72.01	50	250
Заготовки	72.07	90	450
Лист гарячекатаний	72.08		150
Лист холоднокатаний	72.09	30	
Катанка	72.13	30	150
Арматура	72.14	50	250

Перший заступник міністра Кабінету міністрів України І. ДОЦЕНКО

(Документ друкується мовою оригіналу)

Голова Комісії Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Григорій ОМЕЛЬЧЕНКО:

— Надання постановою КМ концерну «Славутич» таких прав і пільг, на мою думку, веде до створення супермонополіста у сфері внутрішньої і зовнішньої торгово-економічної діяльності, що є порушенням антимонопольного законодавства.

Зверніть увагу на пріоритети та пільгові умови, які надаються «Славутичу» даною постановою.

Перше. На 1995 рік «Славутичу» заплановано закуповувати і оплачувати природний газ в обсязі до 10 млрд. куб. метрів, нафти — до 10 млн. тонн і нафтопродуктів — до 3 млн. тонн.

При таких обсягах концерну «Славутич» надається виключне право закуповувати у вітчизняних підприємств товари за внутрішніми цінами (!) з метою їх подальшої реалізації для проведення розрахунків за природний газ, нафту і нафтопродукти.

Виникає запитання: а за якими ж цінами наші товари будуть продавати в Росії чи деінде, хто ці ціни буде встановлювати і контролювати? Отже, можна припустити, що все віддається на розсуд керівників концерну, а можливо, і тих високопосадових осіб, що за ними стоять.

Друге. «Славутичу» дозволено експортувати українські товари без довідки обслуговуючого банку про їх попередню оплату (!). Хоча інші підприємства повинні це робити в обов'язковому порядку. Крім того, постанова КМ зобов'язує Міністерство транспорту забезпечити першочергове виділення за заявками концерну «Славутич» і підприємств, що поставлятимуть йому товари, рухомого складу також без справляння плати за першочергове виділення транспорту (!).

Третє. Уважно прочитайте перелік товарів, що будуть експортуватися «Славутичем» для розрахунків за природний газ, нафту, нафтопродукти, згідно додатку до постанови КМ (продукти харчування, хімічні вироби, добрива, чавун, різні види металу і т.д.). І все це в одні руки! Більше того, відповідні міністерства і відомства зобов'язані забезпечити відвантаження концерну товарів згідно цього додатку. Тобто, всіх змушують працювати на одного монополіста, одночасно створюючи йому найбільш сприятливі умови.

Четверте. «Славутич» збирається закуповувати нафтопродукти у кількості до 3 млн. тонн і одночасно має право (згідно додатку постанови КМ) і продавати у IV кварталі ц.р. 700 тис. тонн нафтопродуктів, а у 1995 році — 3 млн. тонн.

Виникає декілька запитань. Для чого «Славутичу» закуповувати 3 млн. тонн нафтопродуктів, якщо стільки ж (і навіть більше) — 3,7 млн. тонн — він збирається продавати? Що за цим приховано? Хто і що з цього буде мати?

П'яте. Постановою КМ не встановлена відповідальність концерну «Славутич» за невиконання умов поставки нафти та природного газу в Україну.

Не передбачено, що експорт продукції повинен здійснюватися в обсягах, еквівалентних поставкам в Україну нафти і природного газу, з урахуванням індикативних цін.

Встановлений щоквартальний термін для звіту концерну «Славутич» перед КМ про стан розрахунків за отримані природний газ, нафту і нафтопродукти дає можливість для різноманітних зловживань, наприклад, «прокрутка» протягом двох—трьох місяців грошей і валюти через комерційні банки під великі проценти. У чиї кишені потрапляють і на які рахунки осідають у таких випадках величезні суми — відомо. Тому термін чергового звіту, на мою думку, повинен бути не більше місяця, а проміжний — через кожні два тижні.

Шосте. Згідно урядової угоди між Україною і РФ (ст.3) про торгово-економічне співробітництво в 1994 році взаємоув'язані поставки найважливіших видів продукції на еквівалентній основі повинні здійснюватися з української сторони Державним комітетом з матеріальних ресурсів.

Сьоме. Мною встановлено, що проект вказаної постанови КМ був підготовлений з порушенням вимог положення про підготовку проектів постанов і розпоряджень Кабінету міністрів України, затвердженого постановою КМ від 8 липня 1993 р. № 523. Але не дивлячись на наявні порушення, постанова була підписана Прем'єр-міністром В. Масолом і першим заступником міністра КМ І. Доценком.

Прочитавши такі зауваження і роздуми, у читача може виникнути запитання і такого характеру: чи не є це спробами модернізувати систему зловживань посадових осіб у сфері економіки і отримання пільгових умов реалізації контрактів, надавши цьому забарвлення «законності», отримавши монопольне право безконтрольного розподілу величезних державних ресурсів?

Мені відповідь на це запитання не потрібна. У всьому світі відомий принцип роботи піщаного годинника. Уявіть, що замість піску до великого «годинника» постійно надходять товари, які зазначені у додатку до вказаної постанови КМ і від декількох посадових осіб залежить, як цей «список» (тобто товари) буде пропускатися через вузеньке горло «годинника» (скуповуються товари за внутрішніми цінами, а реалізуються на експорт за найбільш вигідними). При цьому пам'ятайте, що скуплені товари — це наша з вами народна власність, значна частина якої у грошовому еквіваленті після її реалізації привласнюється невеликою купкою державних чиновників і так званих підприємців.

Потрапили до мене і деякі інші «цікаві» постанови КМ, підписані В. Масолом, та документи (клопотання президента корпорації «Республіка» І. Бакая за №№ 3/892, 3/893, від 19.10.94р.) з резолюціями Прем'єр-міністра на зразок «згоден» або «прошу терміново вирішити ці питання». Наприклад, постанова КМ від 15 липня 1994 р. № 486 «Про деякі заходи щодо забезпечення агропромислового комплексу пально-мастильними матеріалами». На мій запит з вимогою представити висновки спеціалістів або експертизу про економічну вигоду для України контрактів, які будуть підписані на основі цієї постанови, я отримав відповідь з КМ, що такої експертизи... немає, оскільки її неможливо провести. Зате обсяги квот на продукцію, а це сотні тисяч тонн металу, феросплавів, продуктів, що йдуть на експорт для розрахунків, уже виділено черговому монополісту з видачею йому генеральної ліцензії.

Ці та інші постанови, як і діяльність деяких «супермонополістів», під які приймались урядові рішення, викликали у мене сумніви стосовно економічної вигоди даних рішень для нашої держави. Тому зібрані матеріали я передав Президентові Леоніду Кучмі з поясненнями деяких цікавих моментів і фактів із життя окремих фірм («Славутич», корпорація «Республіка») і їх високих покровителів.

Вивчивши ці та інші матеріали, а також враховуючи результати переговорів делегації України і Республіки Туркменистан по погашенню боргу України за минулий рік і сплати Україною поставок з Туркменистану і за транспортування природного газу в 1994 році, Леонід Данилович Кучма 7 листопада видав розпорядження про проведення перевірки порядку утворення і діяльності концерну «Славутич», корпорації «Республіка» та обставин, пов'язаних з прийняттям вищезгаданої постанови КМ.

Рішення Президента, на мою думку, є черговим кроком по захисту національних інтересів і наведенню порядку в державі. Перевірка проводиться комісією на чолі з Першим віце-прем'єр-міністром, головою координаційного комітету по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю Євгеном Марчуком.

Відповідно до ст. 18 Закону України «Про статус народного депутата України», я продовжую з групою фахівців паралельну перевірку викладених обставин. Після її завершення матеріали буде передано комісії, яку очолює Є. Марчук. Це дасть можливість зробити об'єктивні висновки, а встановленим фактам і діям посадових осіб дати відповідну юридичну оцінку.

Про результати перевірки доповім Верховній Раді України.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення М.Згуровського міністром освіти України

Призначити ЗГУРОВСЬКОГО Михайла Захаровича міністром освіти України.

Президент України Л.КУЧМА.

м.Київ,
18 листопада 1994 року.

* * *

ЗГУРОВСЬКИЙ Михайло Захарович міністр освіти України

Народився 30 січня 1950 року у м. Скала-Подільська Тернопільської області.

Закінчив Київський політехнічний інститут. Доктор технічних наук, член-кореспондент НАН України.

Трудову діяльність розпочав у Київському політехнічному інституті, де пройшов шлях від інженера до професора кафедри. У 1986—1987 рр. працював заступником начальника управління науково-дослідних робіт Міністерства вищої освіти України.

З 1988 р. — проректор з учбової роботи, а з квітня 1992 р. — ректор Київського політехнічного інституту.

Прес-служба Президента України — Укрінформ.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення А.Бєляєва заступником голови Служби безпеки України

Призначити БЄЛЯЄВА Анатолія Михайловича заступником голови Служби безпеки України — членом колегії Служби безпеки України, начальником Головного управління по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю Служби безпеки України.

Президент України Л.КУЧМА.

м.Київ,
18 листопада 1994 року.

Заява фракції «Комуністи України за соціальну справедливість та народовладдя»

Реалізовуючи окремі положення доповіді Президента України «Про основні напрямки економічної та соціальної політики», Кабінет міністрів 21 жовтня 1994 р. ухвалив постанову № 733 «Про ціноутворення в умовах реформування економіки», що відкинула трудовий народ за межу виживання.

Двотижневе обговорення у Верховній Раді ситуації, яка склалася, ще раз показало, і результати голосування це підтверджують, що права більшість у складі шістьох фракцій: «Народний Рух України», «Єдність», «Державність», «Реформи», «Центр» та Міжрегіональна депутатська група, — заблокувала пропозицію лівих сил про зупинення дії цієї постанови і йде шляхом проведення реформ через пограбування народу.

Цим вони остаточно скинули з себе машкару борців за народне благо і розвіяли міф про правлячу комуністично-соціалістичну більшість у Верховній Раді. Хоча далеко не всі представники вищезгаданих фракцій схвалюють антинародний курс. Однак важливі пропозиції лівого блоку, спрямовані на оздоровлення економіки та соціальний захист населення, відкинуто.

За цих умов внесення окремих з них до постанови Верховної Ради не зможуть пом'якшити цінового удару, запобігти скороченню споживчого ринку та катастрофічному спаду виробництва.

Фракція «Комуністи України», послідовно обстоюючи інтереси трудового народу, не вважає за можливе голосувати за прийняття цієї постанови як за черговий обман народу, залишає за собою право активно виступати проти будь-яких антинародних рішень і дій.

Микола ШТЕЙНБЕРГ: «ВИМОГИ «СІМКИ» ЩОДО ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ АЕС НА СЬОГОДНІ НЕОБҐРУНТОВАНІ»

Рік тому здавалося, що доля Чорнобильської АЕС наближається до вирішення. Український парламент благословив її подальшу роботу. Але після ознайомлення з атомною станцією у березні цього року комісії МАГАТЕ генеральний директор цього агентства Ганс Блікс надіслав листа тодішньому Президентові України Л. Кравчуку, в якому настійно рекомендував повернутися до цього питання вже на міжнародному рівні. Зрештою це обернулося на вимоги «великої сімки» до України щодо закриття Чорнобильської АЕС.

Вище керівництво України начебто поділяє стурбованість «сімки». Принаймні, учасники недавньої наради у Президента Л. Кучми, серед яких були прем'єр В. Масол, перший віце-прем'єр Є. Марчук, зазначили, що підтримують позицію міжнародного співтовариства щодо закриття ЧАЕС, щоправда, з застереженнями: врахувати технічні та фінансові можливості України. А ті можливості, в свою чергу, певною мірою залежать від виконання Україною вимог «сімки», бо це є умовою подання Україні світової фінансової допомоги.

Чи справді ЧАЕС становить сьогодні загрозу світовій безпеці? Наскільки об'єктивні вимоги «сімки»? На ці та інші запитання відповідає голова Держатомнагляду України, заступник голови Ради керуючих МАГАТЕ Микола Штейнберг.

— Доповідь комісії МАГАТЕ, яка відвідала ЧАЕС, не містить висновків, які б свідчили про необхідність негайно припинити експлуатацію станції. Мало того, на початку доповіді є досить показовий запис про те, що на ЧАЕС працює висококваліфікований відповідальний персонал, котрий чудово усвідомлює характеристики устаткування, з яким має справу. Ця вельми дипломатична фраза, гадаю, досить чітко відображає реальну ситуацію.

— Але в листі Г. Блікса Л. Кравчукові зазначено, що на Чорнобильській АЕС не дотримуються міжнародні вимоги безпеки...

— Наскільки мені відомо, Г. Блікс написав цього листа після розмови з експертами, які перевіряли станцію. І він має рацію, бо будь-яка АЕС на території колишнього Союзу, не тільки Чорнобильська, не відповідає європейським стандартам. Це не відкриття, це добре відомо.

А в доповіді експертів, яка з'явилася пізніше, є зауваження щодо безпеки, якості устаткування, технологій, проектних схем. Але не більше. І всі ці недоліки нам теж відомі. Відзначено, до речі, в доповіді і позитивні моменти в роботі станції.

Крім того, перед травневим засіданням «сімки» було виконано два міжнародних проекти з аналізу реакторів РБМК. За першим проектом, профінансованим Європейським Союзом, проведено аналіз безпеки РБМК на базі другого блока Ігналінської АЕС (Литва) та третього Смоленської. Другий — проект «Барселіна» — передбачав вірогіднісну оцінку безпеки і порівняння реакторів Ігналінської АЕС та АЕС «Барсебек» у Швеції, уряд якої і виділив кошти на цю роботу. І знову зроблено лише зауваження щодо РБМК та вказано на їх позитивні елементи, і жодних висновків про необхідність зупинки цих реакторів.

— З чого ж тоді виходила «сімка», вимагаючи закрити Чорнобильську АЕС?

— Звичайно, дається взнаки психологічний аспект, пов'язаний з Чорнобильською катастрофою. Саме слово «Чорнобиль» уже викликає негативні асоціації. Недарма на самій станції у декого навіть є бажання перейменувати АЕС. Психологічно це зрозуміло.

Та це не головне. Привід для прийняття «сімкою» рішення про ЧАЕС дала, безперечно, сама Україна. Маю на увазі неоднозначність поведінки Верховної Ради й уряду стосовно проблеми станції. За роки, що минули після вибуху на четвертому блоці, було кілька рішень про долю ЧАЕС, змінювалися строки зупинення блоків, а зрештою все це разом з мораторієм на нові блоки було скасовано. Усю цю чехарду супроводжувала балаканина про підвищення безпеки АЕС. Насправді ж це робили дуже повільно.

Сьогодні з точки зору вжиття заходів з безпеки та її рівня Чорнобильська АЕС навряд чи поступається, скажімо, Курській, де встановлено реактори такого ж типу. Але на ЧАЕС практично нічого не робили для проробки подальших кроків — у підготовці документації, комплектації устаткування, вдосконалення ремонтної бази та в інших напрямах щодо перспективного підвищення безпеки. Саме ці дії, а не скоропслі політичні рішення, почали перекреслювати надію на майбутнє станції.

Балачки попередніх директорів ЧАЕС, що їхня станція ледь не найкраща в світі, не могли не привернути уваги того ж світу, бо викликали підозру — чи так усе насправді? Проте світ усе чудово розуміє і знав ціну тому базіканню.

Отже, рішення «сімки» — суто політичне, і спирається воно аж ніяк не на технічний аналіз чи технічні висновки.

— Україна, погоджуючись на зупинку ЧАЕС, сподівалася на допомогу у введенні нових енергетичних потужностей замість чорнобильських блоків. Зрештою виявилося, що «сімка» фактично знехтувала українські побажання щодо цього і запропонувала свій варіант. За планом, розробленим «сімкою», введення чорнобильських блоків мають компенсувати введені в дію шостий блок Запорізької АЕС та другий Хмельницької. 30 мільйонів доларів, що їх обіцяє «сімка», та її заклики до міжнародних фінансових організацій про допомогу України, проблему, певне, не знімають. Адже сьогодні Держкоматому на пуск нових блоків, включаючи відновлення роботи другого чорнобильського (що суперечить планам «сімки»), потрібно понад 18 трильйонів карбованців. Як розірвати це зачароване коло?

— А навіщо нам нові блоки? Сьогодні Україна — енергонадлишкова держава.

— Але на початку опалювального сезону цього не було помітно.

— Батареї холодні, бо на теплових станціях немає палива. Нині стоїть близько третини потужностей. А паливо спалили влітку через простої атомних станцій.

І справа не лише в паливі. Вироблення електроенергії атомною енергетикою зменшилося в цьому році на 13 відсотків. Чому? Немає палива? Байки! Немає запасу на 2—3 роки, як завжди було на атомних станціях, але для їх роботи воно є. Через брак палива у лютому тижнів на три зменшувала потужність тільки Чорнобильська АЕС. На решті АЕС таких гострих проблем з ядерним паливом не було. А блоки простоювали не тільки через відмови устаткування, а й через їх невідповідність вимогам безпеки. Чимало часу втратили на АЕС під час ремонтів, вирішуючи на вимогу Держатомнагляду питання безпеки. Інакше ми просто не дозволяли відновлювати роботу блоків. Таким чином понад час, визначений графіком ремонту, перший блок Запорізької АЕС простояв 62 дні, третій — місяць, перший Південно-Української — 61 день, третій Чорнобильської — 18. Тобто через недоліки у безпеці фактично один блок-мільйонник простояв майже півроку. А загалом, приміром, торік атомна енергетика втратила 9 мільярдів кіловат-годин електроенергії. Можна вважати, що впродовж року простояли півтора блока-мільйонника, з персоналом, який одержував за цей час зарплату. І в цьому році, який ще не закінчився, на АЕС недовироблено приблизно стільки ж електроенергії. Навіщо ж будувати нові блоки, коли й ті, що є, простоюють? Навіщо створювати спеціалізовані будівельні управління, які теж простоюють, оскільки немає коштів на будівництво? Проте, щоб будівельники не розбіглися, доводиться і їм платити зарплату...

Головна причина всього цього — незграбне керівництво галуззю. Не з боку Держкоматому чи Міненерго, а взагалі. У нас просто немає єдиної енергетики, вона розпорошена. Залишилося ще створити міністерства річок, проводів тощо — і можна ставити хрест на незалежності України. Навіть на урядовому рівні галузь не вирішує єдиним комплексом: за теплову і атомну енергетики відповідають різні віце-прем'єри. Але у кризовій ситуації всім енергокомплексом — атомними і тепловими електростанціями, видобутком вугілля, нафти й газу, гідроелектростанціями тощо — має керувати одна людина. Тоді можна буде уникнути міжусобиці у стані енергетиків і наблизитися до оптимального вирішення проблем. Сьогодні, скажімо, Держкоматом, інтереси якого обмежені атомними справами, тягне на себе фінансову ковдру, аби закупити ядерне паливо, завершити будівництво нових блоків. А теплоенергетики хотіли б повернути ті самі кошти на свої потреби. Кожен прагне бути незалежним і бореться з іншим.

Доречно звернути увагу на досвід Росії. Там сьогодні всіх об'єднало Міністерство палива і енергії. АЕС, начебто, традиційно стоять осторонь, і для цього є матеріальні, технологічні, психологічні підстави тощо. Але не так уже вони й виділяються з єдиного енергокомплексу.

— То що ж робити з недобудованими атомними енергоблоками?

— Те, що їх треба добудувати і ввести в експлуатацію, у мене не викликає сумнівів. Але коли і в якому вигляді? Не йдеться вже про шостий блок Запорізької АЕС, який практично готовий. Однак решта блоків, якщо їх саме тепер добудувати, почнуть працювати приблизно одночасно з чеським у Темеліні, на якому, на відміну від наших, проводять реконструювання до пуску. І ліцензувати його будуть за західними стандартами. Ось тоді вийде гіркий анекдот: майже поруч працюватимуть блоки одного типу з абсолютно різними рівнями безпеки. І нам невдовзі після пуску блоків доведеться починати їх реконструкцію. Сьогодні немає блоків темелінського зразка, але коли він буде, нам обов'язково на нього вкажуть як на взірець. І вже не можна буде виправдовуватись «спадщиною від Радянського Союзу». Отже, замість того, щоб закопувати гроші в будівництво заради будівництва, краще подбати про працездатність, надійність і, головне, безпеку блоків, що вже працюють — і теплових, і атомних. А коли з'являться досконаліші нові блоки, під їхнім «прикриттям» можна буде здійснити і реконструкцію енергетики на перспективу. А до 2010 року за розрахунками нашої Академії наук, Мінекономіки, Міненерго, а також Світового банку нові енергоблоки Україні не потрібні.

— Яка все-таки, на вашу думку, подальша доля Чорнобильської АЕС?

— Нині Чорнобильська АЕС почала підготовку до комплексної переоцінки безпеки станції. Скільки років триватиме ця робота — залежить від фінансування. Але за її результатами ми дійдемо висновку — які рішення приймати до конкретних блоків, а не до ЧАЕС у цілому. АЕС в цілому зупинити неможливо — це велика технічна помилка.

Наше рішення буде технічне. Припускаю, що політики можуть переступити через нього, яке б воно не було. Однак ми маємо висловити свою позицію.

А поки що порівнювати ЧАЕС з іншими станціями такого типу практично неможливо — немає критеріїв для повної комплексної оцінки безпеки блоків з реакторами РБМК, та й з іншими також. Тому заяви, що ЧАЕС краща чи гірша за інші станції, — просто необґрунтовані. Можна лише стверджувати, що рівень її безпеки гірший проти атомних станцій нових поколінь. Однак РБМК встановлено не тільки на ЧАЕС, та про їх закриття не йдеться. Вважаю політичне рішення «сімки» про закриття ЧАЕС помилкою. Воно фактично ультимативне. А ультиматуми, як відомо, до добра не доводять.

Розмову вів Олексій БРЕУС.

Запитуєте — відповідаємо

«Втрачений нині день в освіті — у майбутньому рік забере», —

вважає заступник міністра освіти України Олексій МОРОЗ

У «Голосі України» (№ 176 за 16 вересня цього року в матеріалі «Як відгукнеться наше «сьогодні» в дітях?) було надруковано відповіді заступника міністра освіти О.Мороза на запитання наших дописувачів. Пропонуємо вашій увазі відповіді ще на кілька запитань, які надійшли раніше і ті, що їх надіслали читачі після названої публікації.

— Олексію Григоровичу, багатьох наших читачів цікавить питання шкільної форми. Про це, зокрема, запитують Марія Стахів зі Львова, Ганна Перебендя із Знам'янки Кіровоградської області, Наталка Поліщук з Києва. Одні задоволені, що її немає, інші — навпаки, шкодують, доводячи, що вона все-таки потрібна. Мовляв, крім того, що вона зручна й недорога, то ще й дисциплінує дітей. Яка позиція міністерства в цьому питанні і ваша особиста?

— Це питання надзвичайно важливе, бо й справді, існує багато різних думок щодо форми. Тому було проведено соціологічне опитування серед учнів, їхніх батьків, учителів та керівників органів освіти про доцільність введення шкільної форми. Близько 75 відсотків опитуваних висловилися за те, що форма потрібна. Я особисто за те, щоб форма була і не тільки в школах, а й в усіх навчальних закладах. Подивишся на студента чи учня — і відразу зрозуміло, кого він представляє. Думаю, й студенти з гордістю носили б форму свого навчального закладу.

Свого часу Чернігівський камвольний комбінат виготовив тканину, спеціально призначену для пошиття шкільної форми. Вона називалася «Сашко» — на костюми для хлопчиків та «Наталка» — на дівчачі костюми. Але через брак коштів ми не змогли її викупити й вона пішла на інші потреби. Згодом ми закупили велику партію тканини в Єгипті, організували конкурс-на краще пошиття одягу для школярів різних вікових груп, кілька разів демонстрували моделі. Цікаво знати й думку дітей щодо нової форми. Тому спочатку невелику партію костюмів плануємо запропонувати школярам кількох районів однієї з областей.

— Анатолій Запорожан з Бердичева Житомирської області вважає, що «величезні соціальні зміни, які відбуваються нині в суспільстві, ставлять високі вимоги до навчання і виховання людини. Настав час ввести у вчительський колектив і посаду психолога, соціолога». Яка думка з цього приводу в Міністерства освіти?

— Читач має рацію. Щоб навчити дітей орієнтуватися в складних ситуаціях, не помилитися у виборі майбутньої професії, школі потрібен і соціолог, і психолог. У міністерстві створено психологічну службу, яка готує відповідне положення, що передбачає введення цих посад в загальноосвітніх закладах. У деяких школах ці спеціалісти є, та тільки за рахунок якихось інших посад і суто з ініціативи директора — офіційно до штатного розпису їх ще не введено. Причина та сама — немає коштів.

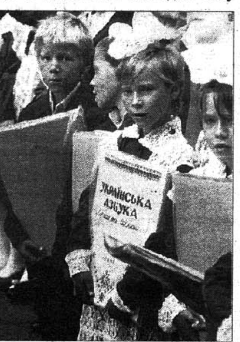
До речі, Київський педагогічний університет імені Драгоманова вже десятки років готує психологів і соціологів, які працюють у різних галузях виробництва.

— З листів видно, що люди вболівають не тільки за майбутнє своїх дітей, а й за сьогоднішнє їхнє становище передовсім. Голова Лукашівської сільської Ради Чорнобаївського району Черкаської області Федір Нимировський для доцільного розпорядження шкільними коштами та кращого планування роботи вчительського колективу пропонує надати сільським школам статусу юридичного органу, а для фінансової самостійності відкрити в банку власний рахунок. Чи можливо і доцільно це?

— Законом «Про місцеве самоврядування» передбачено, що дитячі садки, школи-інтернати, частина ПТУ, а також сільські середні школи перебувають у комунальній власності і фінансує їх місцева влада. Через те досі й не доводилося вести мову про статус юридичного органу для школи. Школа не може мати фінансової самостійності, бо де ж вона братиме кошти на своє існування? Якщо зробити так, як пропонує автор, то треба міняти закон, робити школи приватними...

— Цікавий лист надійшов з Рогатинського району Івано-Франківської області від викладачів допризовної підготовки юнаків. Вони пишуть: «Хоч посаду викладача допризовної підготовки в школах ліквідовано, ми на серпневій нараді вчителів вирішили готувати юнаків до служби в Збройних Силах України ще наполегливіше, не рахуючись із часом, аби наша оборона була надійною, а армія — найкращою в світі...»

— Це питання розглядали на сесії Верховної Ради попереднього скликання, було прийнято постанову про те, щоб викладач допризовної підготовки був у штаті навчально-виховного закладу, бо раніше його до школи направляли з райвійськкомату. Але допризовна підготовка ведеться тільки в старшокласників і в школі не вистачає класів для того, щоб учитель відчитав потрібні вісімнадцять годин на тиждень. Посаду викладача ніхто не ліквідовував, проте спостерігається відплив викладачів допризовної підготовки з навчальних закладів. Тому нещодавно Комісія Верховної Ради з питань оборони і державної безпеки за участю працівників Міністерства освіти України розглянула питання про статус викладача допризовної підготовки, який займатиметься не тільки навчальною діяльністю, а й проводитиме відповідну виховну роботу з патріотичного, прикладного, технічного та інших видів виховання учнів. Це поліпшить підготовку нашої молоді до виконання свого патріотичного обов'язку — захисту Батьківщини.

— Олексію Григоровичу, до того, як прийти в міністерство, ви, професор, працювали деканом факультету в Київському педагогічному університеті. Чи не шкодуєте ви за втраченим часом, відірваним від практичної роботи? Чи задоволені своєю роботою на посаді заступника міністра освіти?

— Я все життя віддав освіті і знаю її дуже добре, в університеті і нині маю свої години як викладач. Але на посаді заступника міністра мені працювати важко. Не тому, що незнайома робота. Україна переживає надзвичайно складний час, що дуже різко позначається насамперед на освіті. Це, мабуть, найуразливіше місце в країні. На жаль, не всі розуміють, що означає для держави освіта. А це її майбутнє. І втрачений нині один день в освіті — в майбутньому дорівнюватиме одному рокові. Крім того, одна річ розуміти, інша — щось робити. Тому найскладніше, що є в моїй роботі, — потуги, спрямовані на розв'язання певного питання, а в кінцевому результаті виявляється, що це марна трата зусиль.

Наприклад, де ви бачили, щоб новий навчальний рік розпочався без підручників? А їх і досі немає. В цьому питанні немає жодних упущень ні моїх особисто, ні Міністерства освіти. Зразки підручників розроблено спеціалістами заздалегідь і подано у виробництво. Причина їх відсутності — немає коштів.

Друге. Розпочався опалювальний сезон, а ми тільки за комунальні послуги та інші види оплати заборгували вищим навчальним закладам 8 трильйонів карбованців! У нас немає коштів. Згадайте, минулого разу я називав цифру — 7,3 трильйона карбованців. Нам недодала держава і нам нічим платити. Те саме і з зарплатою вчителям.

Ми постійно порушували питання про оплату праці перед Верховною Радою, бо саме це спричиняє високу плинність кадрів в системі освіти. В одній з київських шкіл одночасно подали заяви на звільнення 37 освітян, всього лише в столичних школах не вистачає 1094 вчителя, а по Україні ця цифра сягає 23 тисячі 639... Ми сподівалися на підтримку Верховної Ради, але, на жаль, не всі депутати підтримали наші прохання про підвищення зарплати, посилаючись на загальні труднощі. І Верховна Рада тільки відмінила декрет про зупинення дії ст. 52 Закону «Про освіту», в якій йдеться про деякі пільги освітянам:

Так, становище в освіті вкрай погане, ростуть борги, рідшають ряди вчителів. Тож треба негайно, на державному рівні розв'язувати гострі проблеми нашої освіти, повернути вчителя до школи, бо хто ж тоді вчитиме наших дітей, якими буде майбутнє нашої держави?

Бесіду вела
Марія ДАВИДЕНКО.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про заходи щодо забезпечення виконання рішень з питань реформування економіки України

Виходячи з того, що окремі органи державної виконавчої влади блокують заходи Кабінету Міністрів України щодо реформування економіки, адміністративно встановлюють монопольно високі ціни, які повинні формуватися самостійно за погодженням між виробниками і споживачами, що спричиняє протидію населення проведенню радикальних економічних реформ, **постановляю:**

1. Покласти персональну відповідальність за невиконання рішень Кабінету Міністрів України щодо проведення економічних реформ та за допущення галузевого впливу на формування монопольно високих цін і тарифів на керівників міністерств, інших центральних органів державної виконавчої влади, уряду Автономної Республіки Крим, голів обласних, Київської та Севастопольської міських Рад народних депутатів.

Установити, що посадові особи, винні у протидії рішенням Кабінету Міністрів України щодо реформування економіки, установленні монопольно високих цін і тарифів, несуть відповідальність згідно з чинним законодавством аж до увільнення з посад.

2. Антимонопольному комітету України разом з Міністерством економіки України подати у місячний строк пропозиції щодо заходів обмеження, галузевого монополізму, зокрема, ліквідації структур, які здійснюють адміністративний вплив на підвищення цін, керуючись галузевими інтересами і нехтуючи інтересами громадян.

3. Міністерству економіки України разом із відповідними міністерствами, іншими центральними органами державної виконавчої влади за участю місцевих органів влади і самоврядування подати до 1 січня 1995 року пропозиції щодо забезпечення формування цін на основні види продукції, що виробляється в Україні, з урахуванням кон'юнктури ринку шляхом організації ярмарків, біржової торгівлі та створення інших структур, що діятимуть на нових засадах.

4. Національному банку України подати до 1 січня 1995 року пропозиції щодо реалізації продукції на внутрішньому ринку України виключно за національну валюту.

Президент України
Л.КУЧМА.

м.Київ,
18 листопада 1994 року.

Микола ХОМЕНКО:

Люди перестають вірити державі

4 грудня відбудуться вибори народного депутата України по Конотопському виборчому округу № 346 замість вибулого. Усього тут зареєстровано 8 кандидатів у народні депутати. Серед них провідний науковий співробітник Інституту держави і права Національної академії наук України М.Г. Хоменко.

У Конотопі добре знають Миколу Григоровича. Жителі міста три строки поспіль, починаючи з 1980 року, обирали його до вищого законодавчого органу України. І ось знову ряд трудових колективів висунув кандидатуру Хоменка. Напевне ж не з огляду на його колишні високі державні посади секретаря Президії Верховної Ради, керівника адміністрації Президента. Саме як депутат залишив він по собі добру згадку: принциповістю у відстоюванні інтересів трудової людини, послідовною позицією при вирішенні питань державотворення. Багато зробив для виконання наказів виборців. Цим і пояснюється нинішній високий рейтинг Хоменка у боротьбі за депутатський мандат.

Позаду перший тиждень передвиборчої кампанії. Кореспондент «Голосу України» попросив Миколу Григоровича розповісти про враження від зустрічей з виборцями.

— Скрізь, де мені довелося побувати у ці дні: зокрема, на швейній фабриці, вагоноремонтному заводі, у локомотивному депо, на сходках жителів мікрорайонів, — запитували одне і те ж: як жити далі? Чергове обвальне підвищення цін до краю загострило соціально-економічну ситуацію в місті. Я не почув жодного голосу на підтримку такої політики — люди вже перестають вірити державі, котра не здатна забезпечити бодай прожитковий рівень своїм громадянам, приборкати дику спекуляцію, навести порядок в Україні. Зрозуміло, що така обстановка і настрої трудящих ускладнюють передвиборчу агітацію. Однак робота йде за планом. Готуюсь до зустрічі з колективом найбільшого у Конотопі підприємства — заводу «Червоний металіст».

Віталій МАКСЮТЕНКО.
Сумська область.

БОЇ ТРИВАТИМУТЬ, ДОКИ НЕ ВИПАДЕ СНІГ

Конфлікти

У вівторок у Пале — столиці Сербської республіки в Боснії зібрався парламент. Мета — обговорити ситуацію на фронтах після двотижневого мусульманського наступу. Напередодні було проведено мобілізацію сербів, утворено військово-польові суди. Передбачалося, що депутати оголосять воєнний стан. Однак тут думки розійшлися, бо, оголошуючи його, парламент мусить себе розпустити, і вся влада перейде до лідера боснійських сербів Радована Караджича. Тому, очевидно, народні обранці приймуть рішення про частковий надзвичайний стан.

Ситуація, що склалася в Боснії, поки що невтішна для сербів. Проти них, як і на початку війни, спільними силами воюють мусульмани та хорвати. Оглядачі стверджують, що мусульманський лідер Алія Ізетбегович, незважаючи на ембарго, все ж таки отримує зброю. Бо інакше йому навряд чи вдалося б відвоювати у сербів навеликі території в Південній, Західній та Північній Боснії. Про те, що мусульманам постачають дедалі більше зброї, заявила й прес-секретар держдепартаменту США Крістін Шеллі. Але, за її словами, Вашингтон тут ні при чому.

Водночас ООН стверджує, що Бєлград чітко дотримується ембарго проти боснійських сербів. Іншими словами, кинутий напризволяще Радован Караджич зазнав першої серії поразок на фронтах Боснії. Бо вже треба розраховувати на власні сили та кошти. А їх, найімовірніше за все, забракло. Хоча мусульманам ще зарано тріумфувати. «Ми тільки розпочинаємо», — гоноровито заявив один з мусульманських лідерів. На що головнокомандуючий сербською армією генерал Ратко Младич відповів: «Якщо мусульмани продовжать бої, то втратять і те, що мають». Коли сербам удасться мобілізувати свої ресурси (зараз вони мають 40 тисяч воїнів), то з їхнього боку варто очікувати контрнаступу (у мусульманській армії — 100 тисяч чоловік, а в хорватській — 50 тисяч). І, на думку спостерігачів, цим усе може й завершитися в цьому році — в гірській Боснії ось-ось випаде сніг. Вважається, що активними бойовими діями мусульмани хочуть змусити сербів підписати план розділу Боснії, підготовлений «великими силами». Нагадаю, що за цим планом сербам перепадає 49 відсотків території країни, в той час як нині вони контролюють приблизно 70 відсотків. Директор

Афінського інституту міжнародних економічних відносин Чараламбос Царданідіс вважає, що і серби, і мусульмани бажають отримати перевагу напередодні майбутніх переговорів.

Останні події в Боснії ледь не пересварили Вашингтон та Москву. Держсекретар Крістофер заявив, що США підтримують мусульманський наступ, чим розгнівив Москву. Із Кремля пригрозили відкликати свої «сині шоломи». Зараз начебто все вгамувалося.

Поразка боснійських сербів призвела до гострих дискусій та сварок і в парламенті в Бєлграді. Там опозиція, рупором якої є Сербська радикальна партія Воїслава Шешеля, звинуватила депутатську більшість, уряд Радоє Контича та Президента Слободана Мілошевича у зраді сербської ідеї. Однак і тут усе вгамувалося. Але, очевидно, Бєлград усе ж таки допоможе сербам у Боснії. «Якщо ситуація там буде критичною, що малоймовірно», — каже Мірко Стойчевич із Бєлградського інституту міжнародної політики та економіки.

У горах Боснії великий сніг іще не випав. Тож треба чекати бої.

Іван КОТУШ.

На знімку: а в Сараєво все чутно автоматні черги, а також «полюють» снайпери.

Коротко

♦ Боснійські серби конфіскували 5 вантажних машин з ліками, що були направлені мешканцям Сараєва Міжнародним Червоним Хрестом, заявив у боснійській столиці офіційний представник Верховного комісаріату ООН у справах біженців Кріс Яновський. Він назвав цей випадок безпрецедентним. За даними загребського штабу сил ООН, вантажні автомобілі були зупинені на сербському КПП біля сараєвського аеродрому «Бутмир». Як припускають, медикаменти потрапили на склад сербського госпіталю в Іліце. Місцева штаб-квартира Верховного комісаріату домагається їх повернення.

***

♦ Уряд Індії схвалив пропозицію японської фірми «Соні» про створення компанії з випуску та маркетингу електронної продукції — кольорових телевізорів, радіотоварів, комп'ютерної техніки. Початкові інвестиції становитимуть 10 мільйонів доларів. У новій компанії японському капіталові належатиме 100 відсотків власності.

***

♦ Гонконг став найбільшим у світі інвестором економіки В'єтнаму. Загальний об'єм його капіталовкладень в СРВ — понад 440 мільйонів доларів. Донедавна за цим показником лідером був Тайвань.

***

♦ Різке зниження в Японії цін на радіотелефони, якими користується дедалі більше мешканців, очікується вже у грудні. За оцінками урядових експертів, базисна плата за користування цими зручними засобами зв'язку скоротиться на 50, а щомісячна — на 10 відсотків. Зараз вона становить у середньому 350 доларів, тим часом як у США — менше 55 доларів.

***

♦ У Китаї розроблено п'ятирічну державну програму з подання термінової допомоги 52 мільйонам жінок та дітей, доходи яких значно нижчі від прожиткового мінімуму. Згідно з офіційними даними, у цієї категорії населення «ледь вистачає коштів на скромне харчування та одяг».

Власкори повідомляють

Хто стане мером Будапешта?

— Останні чотири роки ми керували, перебуваючи в опозиційній меншості, — заявив нинішній головний мер Будапешта Габор Демскі. — Тому у розв'язанні багатьох питань змушені були йти на компроміси...

Так відреагував молодий «батько» столиці на критику опонентів стосовно роботи мерії та її лідера за попередні роки.

Минулого тижня в Угорщині розпочалася виборча кампанія голів місцевих органів самоврядування. Звичайно, погляди багатьох прикуті насамперед до Будапешта, адже саме він є своєрідним барометром для регіонів. На пост головного мера вже висунуто 8 кандидатів. Але на сьогодні найбільш реальні шанси на перемогу в трьох — Габора Демскі, Етеле Барата, котрого підтримують три провідні партії країни, в тому числі правляча соціалістична, і висуванця опозиції — Яноша Латорцої. Згідно з даними соціологічних досліджень, сьогодні за першого віддали б голоси 37 відсотків опитаних, за другого — 17 і за третього — 15. Четвертий кандидат — представник партії дрібних господарів Янош Сабов набрав лише 2 відсотки прихильників.

Кожен з трьох основних претендентів, як і належить, має свою програму розвитку столиці. Приміром, у Габора Демскі її обсяг становить понад 100 друкованих сторінок. Та попри різні підходи, проголошувана ціль у кандидатів одна: забезпечити краще функціонування всіх життєдайних артерій Будапешта та поліпшення добробуту його мешканців. Щоб ширше і всебічно донести наміри претендентів до загалу, угорське телебачення щоп'ятниці організовуватиме їхні очні зустрічі у прямому ефірі. Вибори відбудуться 11 грудня.

Микола ГОРВАТ.

Будапешт.

Від «загальних питань» до конкретної допомоги

Співробітництво

Вже чотири роки в нашій державі працює приватна неприбуткова організація «Проект економічної реформи в Україні» (ПЕРУ). Її було створено 1990 року з метою допомоги українським політикам і фахівцям у зусиллях, спрямованих на реформування економіки. Що ж зроблено за цей проміжок часу? На цю тему — наша розмова з виконавчим директором проекту в Україні Дейвідом СНЕЛБЕКЕРОМ.

— Ви працюєте в Україні порівняно тривалий час. Чи можна вже вести мову про якісь результати вашої діяльності?

— Нашу програму започатковано 1990 року. Біля її витоків стояла група професорів Школи державного управління імені Дж.Ф.Кеннеді при Гарвардському університеті (США), зокрема професор з державної політики Вільям Хоган, який є керівником проекту. Наша мета — поширення належних новітніх знань серед економістів, тих, хто займається громадською роботою, і такої інформації потребує. Для цього у Києві було засновано економічну інформаційну службу, покликану постачати статті, книжки, тексти законів та інші документи й дослідження з усіх аспектів економічної діяльності. Ми активно співпрацюємо з Кабінетом міністрів України, Мінекономіки, Мінфіном, Міністерством зовнішньоекономічних зв'язків, Фондом держмайна, іншими урядовими установами. Ми створили велику бібліотеку у Києві, де є понад 4000 статей, законів, книжок з різних аспектів економічної реформи та зарубіжного досвіду з цих питань. Ще одним напрямком нашої діяльності є випуск регулярних щомісячників «Приватизація в Україні» та «Український бюлетень з економіки та законодавства», що виходять як українською, так і англійською мовами, ряду видань, покликаних ознайомити українських фахівців з досвідом економічних реформ в інших країнах. Нещодавно ми започаткували ще одне видання — «Український моніторинг», яке містить статті з аналізом стану української економіки. Крім того, ми організуємо роботу в Україні західних експертів, стажування українських політиків та економістів у США, американських — в Україні.

— Останнім часом в політичному та економічному житті нашої держави сталися великі зміни. Як це позначилося на роботі вашої організації та її планах на майбутнє?

— Наша мета є і буде та ж сама — допомогти економічним реформам в Україні. Звичайно, багато що змінилося. Приміром, якщо раніше ми запрошували західних експертів, які приїжджали на кілька днів і обговорювали загальні питання, то тепер — і ми це чудово усвідомлюємо — такі заходи тільки заважають працювати людям тут, в Україні. Процес розвитку реформ і створення законодавчої бази — тривалий і копіткий. Якщо той чи той експерт працює тут, він має працювати тривалий час, щоб надати реальну допомогу в реформуванні української економіки. Бо хоча нинішні проблеми вашої держави дуже схожі до тих, які мали місце в інших країнах, багато в чому вони й відмінні. Тож тим, хто приїжджає сюди надавати технічну допомогу, слід враховувати місцеву специфіку, що ми, власне, й намагаємося робити. Президентська програма економічних реформ — серйозна, грамотна, але й дуже складна. Її замало виголосити. Реформи підуть, коли буде прийнято й реалізовано відповідні законодавчі акти. А це — дуже непростий процес, у якому братимуть участь парламент, уряд, місцева влада, зрештою — весь народ України. Ми взагалі трохи дивна організація. Якщо реформи в Україні матимуть успіх, ми припинимо свою діяльність, проте саме це і є нашою основною метою — допомогти вашій державі перейти до цивілізованого ринку.

— Пане Снелбекер, а що спонукало вас особисто приїхати сюди? Ви закінчили престижний Прінстонський університет, Школу державного управління імені Дж.Ф.Кеннеді при Гарвардському університеті — все це давало непогані шанси для кар'єри і на батьківщині?

— Так. Проте, коли 1990 року я вперше прибув до України, відчув, що мені дуже цікаво працювати саме тут. Це дуже складний період в житті вашої держави, проте вкрай важливий момент в її історії. І мені дуже цікаво брати в ньому безпосередню участь.

— Дякую за розмову.

Вів інтерв'ю Тимофій ПРОКОПЕНКО.

Акціонерний банк «Бонус-Банк» оголошує статутний фонд — 100 млрд.крб.

Інформація про емісію акцій (третій випуск) акціонерного банку «Бонус-Банк»

I. Характеристика емітента

Акціонерний банк «Бонус-Банк» створений рішенням установчих зборів 15 квітня 1993 року у вигляді акціонерного товариства відкритого типу і зареєстрований Національним банком України 22 жовтня 1993 року за № 202.

Тепер АБ «Бонус-Банк» має статутний фонд 12,0 млрд. карбованців, перша емісія в сумі 0,5 млрд. крб. та друга емісія акцій в сумі 11,5 млрд. крб. сплачені сповна.

Вищий орган банку — загальні збори акціонерів. Акціонерами АБ «Бонус-Банк» є юридичні та фізичні особи.

Рада і правління банку керують діяльністю банку в рамках повноважень, наданих їм загальними зборами акціонерів та статутом банку.

Очолює правління голова — Волинець Ірина Миколаївна, освіта вища економічна, стаж роботи в банківській системі — 14 років.

Головний бухгалтер банку — Луценко Олена Георгіївна, освіта вища економічна, стаж роботи в банківській системі — 17 років.

Кількість службовців АБ «Бонус-Банк» станом на 10.11.1994 року — 32 особи.

Аудитором банку є АО «Інаудит — Україна», м.Київ, ліцензія Аудиторської палати України серії АБ — 000039 від 3.03.1994 року.

Місце розміщення банку:
253160, м.Київ, пр.Возз'єднання, 15.

II. Опис ділової активності

Акціонерний банк «Бонус-Банк» створено з метою підвищення ефективності підприємницької діяльності клієнтів банку, удосконалення економічних відносин в умовах ринку шляхом забезпечення юридичних осіб і громадян фінансовими та банківськими послугами, прискорення їх розрахунків з партнерами та зміцнення фінансово-банківської системи України.

АБ «Бонус-Банк» є кредитно-фінансовою установою і входить до єдиної банківської системи України.

Основа політики АБ «Бонус-Банк» — надійність і прибутковість.

АБ «Бонус-Банк» надає такі банківські послуги: розрахунково-касове обслуговування, кредитування, депозитні вклади у національній валюті.

Діяльність АБ «Бонус-Банк» спрямована на одержання прибутку, достатнього для виплати дивідендів акціонерам, та ведення справ банку на засадах самофінансування.

Підсумковий обіг коштів АБ «Бонус-Банк» за балансом за 10 місяців 1994 року становить 1 670,3 мільярда карбованців.

Простроченої заборгованості кредиторам і за платежами до бюджету на момент прийняття рішення про випуск акцій банк не має.

Адміністративних та економічних санкцій на АБ «Бонус-Банк» не накладали.

Економічні нормативи, встановлені Національним банком України, АБ «Бонус-Банк» витримує з часу його створення, що свідчить про фінансову стабільність.

III. Дані про емісію цінних паперів

Відповідно до рішення загальних зборів акціонерів від 15 листопада 1994 р. (протокол № 14) про збільшення статутного фонду до 100 млрд. крб. здійснюється третій випуск акцій банку загальною вартістю 88 млрд. (вісімдесят вісім мільярдів) крб.: 870 000 штук простих іменних акцій та 10000 привілейованих іменних акцій номінальною вартістю 100 000 (сто тисяч) карбованців кожна.

Акції першого та другого випуску АБ «Бонус- Банк» будуть змінені на акції третього випуску за номіналом.

Прості іменні акції третьої емісії випускаються серією АБ-3 порядковими номерами 000 001 — 870 000; привілейовані акції — серією АБП-3 порядковими номерами 00001 — 10 000.

Акції розповсюджуються шляхом відкритої передплати, власниками простих іменних акцій можуть бути юридичні і фізичні особи.

Передплатниками привілейованих акцій можуть бути тільки працівники АБ «Бонус-Банк», які мають право на одержання фіксованих дивідендів, але не мають права брати участі в управлінні банком.

Засновники АБ «Бонус-Банк» згідно із статутом банку протягом двох років повинні бути власниками акцій банку на суму не менш як 25 відсотків статутного фонду.

Термін передплати акцій з 25.11.1994 року по 25.05.1995 року.

У разі перевищення або недосягнення рівня передплати вирішення цього питання відноситься до компетенції загальних зборів акціонерів.

Перший місяць передплату здійснюватимуть за початковою вартістю 120 000 карбованців, потім акції реалізовуватимуть ринковим курсом.

Для придбання акцій юридичним особам необхідно, згідно з вимогами Національного банку України, надати разом з аудиторським висновком про фінансовий стан і платоспроможність такі форми бухгалтерської звітності:

1. Баланс підприємства — форма № 1.
2. Звіт про фінансові результати та їх використання — форма № 2.
3. Звіт про фінансово-майновий стан підприємства — форма № 3.

Бухгалтерська і фінансова звітність надається юридичними особами безпосередньо перед датою здійснення внеску.

Юридичним особам заборонено використовувати для придбання акцій бюджетні кошти, а також кошти, одержані в кредит або під заставу.

Фізичні особи сплачують повну вартість акцій за ринковим курсом на час придбання акцій.

Під час внесення коштів громадянам при собі потрібно мати паспорт.

Часткову сплату вартості акцій оформлюють угодою про це, а після повної оплати акцій видають сертифікат за підписами голови правління і головного бухгалтера, засвідчений печаткою банку, який має дані про емітента, акціонера, кількість придбаних акцій та їх загальну номінальну вартість.

Кількість акцій, що належать одному засновнику банку, не повинна перевищувати 35 % статутного фонду АБ «Бонус-Банк». Частка одного акціонера у статутному фонді не повинна перевищувати 5 відсотків.

Продаж акціонером своїх акцій іншому власникові обов'язково реєструється в 10-денний термін в банківській книзі обліку. Без такої реєстрації угода купівлі-продажу простих іменних акцій не набирає чинності.

При переоформленні акцій (сертифіката) на ім'я нового власника або відновленні стягується комісійна плата.

Сума продажу акцій понад 5 % від суми статутного фонду АБ «Бонус-Банк» потребує обов'язкового погодження з правлінням банку.

На загальних зборах акціонерів голосування проводиться за принципом: одна акція — один голос.

АБ «Бонус-Банк» надає акціонерам пільги:

1. Придбання акцій наступної емісії за номінальною вартістю, на суму наявного пакета акцій.
2. Надання позачергових кредитів під заставу пакета акцій, які належать акціонеру.
3. Надання банківських гарантій акціонерам під заставу пакета акцій.
4. Пільгове розрахунково-касове обслуговування.
5. Надання права участі у розиграші призового фонду «Бонус».
6. Безкоштовне надання юридичних, інформаційних та інших консультаційних послуг з питань банківської діяльності.

Дивіденди нараховуються на номінальну вартість акції. Виплата дивідендів за акціями проводиться щоквартально, через 2 тижні після прийняття рішення загальними зборами акціонерів про їх розміри і порядок виплати.

Перед виплатою дивідендів, відповідно до умов призового фонду «Бонус», правління банку проводить розиграш призів для акціонерів.

Дивіденди акціонерам виплачуються перерахуванням на банківський рахунок, поштовим переказом або ж готівкою у касі банку, його філіях у національній валюті, яка діє в Україні на момент сплати.

Юридичним особам дивіденди виплачуються тільки безготівковим розрахунком.

Фінансові ресурси, одержані внаслідок емісії цінних паперів, будуть використані для збільшення обсягу активних операцій банку, для вкладення в ефективні і надійні фінансові проекти, а також у розвиток банку і мережі його філій.

IV. Чинники ризику

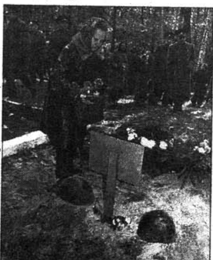
Приймаючи рішення про придбання акцій АБ «Бонус-Банк», треба врахувати такі чинники ризику:

— погіршення загальноекономічної ситуації в Україні;
— підвищення ставок оподаткування комерційних банків.

V. Організація розміщення акцій.

Розміщення акцій третього випуску АБ «Бонус-Банк» здійснюється банком самостійно за адресою:
Київ-160, пр.Возз'єднання, 15.
Тел.(044) 550-40-98; факс (044) 550-20-00.

Відлуння війни

Пошуковці «Обеліску» в місцях найзапекліших боїв на околицях Києва знайшли цього року останки 34 бійців, шестеро з яких загинули у 1941 році, а 28 — у 1943. Встановлено імена двох із них.

Кролюк Павло Степанович, старший сержант, командир взводу, загинув у жовтні 1943 року, останки знайдено у траншеї на південний схід від села Петровське (раніше — Дмитріївка) Вишгородського району.

Рудь Федір Олександрович, 1924 року народження, загинув у вересні 1943 року в лісовому масиві на північний схід від села Рови Вишгородського району.

З ініціативи асоціації пошукових загонів «Обеліск» у лісі поблизу Кончі-Заспи відбулося перепоховання останків радянських солдатів. Віддати данину поваги загиблим у боях зібралися ветерани війни, учні місцевої школи та курсанти училища зв'язку. В церемонії взяли участь віце-прем'єр-міністр України І. Курас, голова Ради організацій ветеранів України генерал армії І. Герасимов.

Ігумен Київської духовної академії отець Ярослав відправив панахиду по воїнах і освятив їхні могили.

Фото Сергія СТАРОСТЕНКА.

ТУ-334: до випробування готовий!

Готують до випробувань перший дослідний літак ТУ-334 — один з кращих лайнерів світу, розрахований на 102 пасажири. Створюватиме такі літаки спільне російсько-українське акціонерне товариство «ТУ-334—Південь». Якщо конкретніше, то за обопільну розробку, серійне виробництво, продаж, а також обслуговування літаків узялися Київський державний завод, запорізьке підприємство «Мотор—Січ», запорізьке машинобудівне конструкторське бюро «Прогрес» та російські АТ «Авіаційний науково-технічний комплекс імені Туполева», «Таганрозька авіація» та комерційний банк «Російський кредит».

Франц ДАНИЛЕВИЧ.

«Полісервіс» — на висоті

Жіночі трикотажні костюми, сукні, чоловічі светри, багатий дитячий асортимент — все це вироби виробничо-комерційного підприємства «Полісервіс» з Ковеля. Ось уже більше трьох років ця приватна фірма на імпортних в'язальних машинах виготовляє за місяць не менше трьох тисяч одиниць трикотажних виробів, різних фасонів на всі смаки. Приймають тут і індивідуальні замовлення. Особливо багатий вибір дитячого трикотажу, який користується високим попитом. Вироби виготовлені з високоякісних та різнобарвних матеріалів, закуплених у Польщі, Німеччині, Болгарії. Робота «Полісервісу» — добрий приклад, як у нинішніх складних економічних умовах можна високопродуктивно працювати, випускаючи потрібну людям продукцію. Директор підприємства Ганна Підкамінна каже, що фірма може щомісяця виробляти більше 6 тисяч одиниць трикотажу.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Тепер вивчимо рідну мову

На загальних зборах відділення літератури, мови і мистецтва Академії вищої школи України завідуючого кафедрою української мови Рівненського державного педагогічного інституту, доктора філологічних наук Каленика Шульжука одноголосно обрано академіком. Виходець із поліського села, Каленик Федорович став першим у Рівненській області мовознавцем, удостоєним цього найвищого у науковому світі звання. Він — автор кількох книг, численних публікацій у колективних збірниках, спеціальних журналах.

Тепер, маючи такого академіка, мешканці Рівненщини збираються безумовно виконати закон про державну мову. А то все ніяк не відважувалися...

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

Заради консолідації партій

Зібрати всі партії до «одної хати» вважає за необхідне голова Запорізької обласної Ради народних депутатів В'ячеслав Похвальський, виділивши кожній із них, пропорційно до кількості членів, «житлову площу». «Хай труться щодня, в карти грають, у доміно, чи чарку п'ють, але знаходять консенсус у тій хаті», — напівжартома, але по-житейськи мудро каже В'ячеслав Володимирович.

Саме питання консолідації зусиль усіх політичних течій на Запоріжжі готовий обговорити наступного тижня голова облради на зустрічі з керівниками партій, рухів та громадських організацій.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Філін, Рожевий Фламінго і вся королівська рать

«Осінній студентський бал» — так називався святковий вечір у Палаці культури «Україна», присвячений Дню студента. З привітаннями відкрив свято мер Києва Л.Косаківський. А потім розпочався казковий бал.

На ньому було все: її королівська високість Золота Осінь у дворянському оточенні, незрівнянний Філін Сергія Пенкіна, Рожевий Фламінго Олени Свиридової, симфонія дощу із трьох самотніх нот ля-ля-фа чарівної Анжеліки Варум, Лімпо і романтичний Валерій Меладзе, який скушав пошукати своєї другої половини на екзотичних островах.

Побували гості й у божественному світі оперного мистецтва братів Приймаків. Кому із присутніх не хотілося потанцювати разом із дуетом «От» нічним містом або побарабанити, коли згадав тепле літо елегантний Микола Гнатюк, взагалі разом з іншими учасниками чудового святкового осіннього вечора пірнути у феєрію музичного мистецтва.

Отже, свято вдалося завдяки його учасникам, а особливо організаторам — Комітету у справах молоді міста Києва та іншим молодіжним організаціям і, звичайно, спонсорам.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Київська Полонія сьогодні й завтра

У Києві п'ять зареєстрованих громадських організацій громадян України польського походження, що об'єднують людей різних поглядів і переконань. Це зокрема Спілка поляків Києва, Культурно-просвітницьке товариство імені Адама Міцкевича, товариство «Згода», товариство «Солідарність» та католицьке товариство «Полонія».

Недавно керівники перших чотирьох організацій зібралися в міській бібліотеці імені Адама Міцкевича, що вже давно стала справжнім центром польської культури в Києві, з метою обговорити назріле питання про координацію подальшої роботи цих організацій та їхнє плідне співробітництво. На засіданні було прийнято рішення про створення Координаційної ради згаданих польських організацій Києва, а також обговорено деякі організаційні питання на найближчий час.

Йшлося, зокрема, про роль газети «Дзенник Кійовський» як засобу масової інформації, створеного з метою висвітлення громадського й культурного життя поляків України, сприяння мирові і злагоді громадян України різного етнічного походження. «Дзенник Кійовський» як додаток «Голосу України» і надалі розраховує на матеріально-технічну і фінансову допомогу з боку останнього, а також на участь в культурно-просвітницькій роботі польської громади. Було також підтримано пропозиції про розширення складу редколегії «Дзенника Кійовського», куди ввійдуть представники всіх польських організацій Києва.

Спорт

Канікули ще не наспіли

Першість країни. Третя ліга. 21-й тур. ЦСКА — Система-Борекс — 1:0, Дністер — Трансімпекс — 1:1, Лада — Нива — 0:4, Таврія — Керамік — 2:1, Металург — Авангард Жд — 1:0, Торпедо — ФК ЛАЗ — 2:1, Оскол — Фетровик (неявка гостей), Шахтар — Хутровик — 2:4, Авангард Рв — Сула (неявка гостей), Вагонобудівник Ст —Вагонобудівник Кр — 2:2.

Першість країни. Друга ліга. 22-й тур. Чорноморець-2 — Медіта — 1:1, Таврія — Шахтар — 1:0, Артанія — Металург Кт — 2:2, Меліоратор — Динамо Лг — 0:0, Чайка — Віктор — 2:0, Динамо Ск — Сіріус — 3:0, Титан — Газівник — 3:0, Металург Кч — Галичина — 2:0, Дружба — Десна — 1:1, Азовець — Явір — 0:2.

Першість країни. Перша ліга. Пропущені матчі. Буковина — Динамо-2 — 1:0, Скала — Борисфен — 0:2.

Чемпіонат країни. Вища ліга. 17-й тур. Темп — Кремінь. 1:2. 3000. 0:1. Федьков (48), 1:1 Барановський (84), 1:2 І.Корпонай (85). **Верес — СК Миколаїв. 1:0.** 4000. Шапаренко (76). **Зоря-МАЛС — Торпедо. 0:0.** 2000. **Металург — Кривбас. 0:2.** 3500. Попович (47), Лютий (75). **Дніпро — Шахтар. 2:0.** 3000. Максимов (45), Беженар (51). **Чорноморець — Таврія. 4:0.** 1200. Гусейнов (11,29), Колесниченко (42), Мусолітін (78). **Нива Вц — Карпати. 1:1.** 7500. 0:1. Валенко (61), 1:1 Заярний (85, з пенальті). **Волинь — Нива Тр. 2:1.** 1000. 0:1. Яворський (65), 1:1 Дикий (74), 2:1 Солодкий (80). **Динамо — Прикарпаття. 4:0.** 2500. Леоненко (19), Шаран (51), Хомин (56), Шкапенко (89).

	В	Н	П	М	О
Динамо	12	4	0	40-14	40
Шахтар	12	2	2	36-10	38
Дніпро	11	2	3	29-17	35
Чорноморець	9	4	4	28-16	31
Таврія	9	2	6	37-23	29
Кривбас	8	3	6	15-11	27
Кремінь	8	3	6	21-18	27
Торпедо	8	1	8	21-24	25
Верес	7	3	7	21-30	24
Нива Вц	7	1	9	21-19	22
Карпати	5	6	6	15-19	21
Прикарпаття	5	4	8	18-27	19
Зоря-МАЛС	5	3	9	22-33	18
Металург	4	4	9	20-32	16
Нива Тр	4	3	9	18-23	15
Волинь	4	2	11	13-30	14
Темп	3	4	10	13-20	[illegible]
СК Миколаїв	4	1	12	12-34	13

Формально учасники національного чемпіонату відміряли рівну половину турнірного шляху. Перше коло фінішувало. Але, як відомо, в перший день зими буде зіграно пропущений матч між «Динамо» і «Дніпром» у Києві, а в Тернополі перегравоть злощасний поєдинок, який свого часу наробив стільки галасу, місцева «Нива» і «Шахтар».

Обидві зустрічі здатні суттєво вплинути на розподіл місць у лідируючій групі. У разі успіху донеччан, які за логікою після двох поразок поспіль від конкурентів мають реабілітуватися в очах прихильників, і невдачі киян перші стануть осінніми чемпіонами. Однак, гадаю, динамівці, котрі буквально на останньому віражі обійшли «Шахтар», демонструючи силу і міць, навряд чи випустять з рук перше місце.

Кияни, з усього видно, у досить хорошій формі. І в цьому турі достатньо впевнено і грамотно переграли «Прикарпаття», котре нічим не підкріпило свої великі амбіції. Гості поступалися лідерові за всіма компонентами гри. Чимало елементарних помилок робив захист прикарпатців. І,як наслідок, не завжди впевнено діяв їхній воротар Крапивін.

Кияни забили чотири дуже ефектні м'ячі. А могли забити ще більше. Пригадаймо хоча б два влучення в перекладину після ударів головою Хомина. Склалося враження, що футболісти «Динамо» не викладалися повністю, зберігаючи сили на завтрашній матч Ліги чемпіонів проти «Спартака» у Москві. Той поєдинок — черговий серйозний іспит на зрілість для молодого динамівського колективу.

— Зустріч у столиці Росії багато важить і для нас, і для суперника, — сказав один з тренерів нашого чемпіона Михайло Михайлов. — Перемога і нам, і спартаківцям дає хороший шанс на вихід до чвертьфіналу. Слава Богу, що всі наші гравці поки що здорові. Отож, у Лужниках має грати найсильніший склад київського «Динамо». Від прогнозів утримаюся, але скажу, що наш колектив постарається віддати всі сили боротьбі...

Отже, про догравання і матч киян зі «Спартаком» згадувалося. Додамо до цього сьогоднішні перші поєдинки 1/8 фіналу Кубка країни, 27 — повторні зустрічі. Нарешті, 7 грудня кияни прийматимуть мюнхенську «Баварію» в рамках розиграшу Ліги чемпіонів. І лише тоді український футбол заслужено піде на зимові канікули.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

***

Хокей. Регулярний чемпіонат МХЛ. «Сокіл» (Київ) — «Хімік» (Воскресенськ) — 3:4 (0:0, 1:0, 2:3, 0:1).

Баскетбол. Сьогодні у французькому місті Антіб спортсмени київського клубу «Київ-Баскет» проведуть перший матч четвертого етапу розиграшу Кубка Європи. Суперник наших земляків — місцевий клуб «Олімпік де Антіб». Наступний матч у цьому змаганні кияни проведуть 29 листопада вдома. Вони прийматимуть грецький «Іракліс».

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А.ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

• ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
• Рукописи не повертаємо.
• Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

• За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
• Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
• За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 385117.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311221.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».